

[Poul Thomsen.]

kunnet lave foreninger, der varetog deres interesser, men her er der en gruppe af medmennesker, ofte med de værdifuldeste menneskelige egenskaber, som ikke evner at slutte sig sammen. De kan ikke råbe om hjælp; derfor må vi andre råbe for dem, og vi, der sidder herinde, må ikke nøjes med at råbe, vi må hjælpe, vi må give dem en tilværelse så lys og god, som vi på nogen måde magter det.

H. K. Sørensen: Under finanslovdebatten i fjor og under behandlingen af statens regnskab blev der fra forskellig side gjort nogle bemærkninger vedrørende statsbanernes overtagelse af firmaet „De gule Omnibusser“. Man gjorde disse bemærkninger i anledning af, at der fra statsbanernes side var ydet en betydelig goodwill under en form, som ikke var sædvanlig, og som gav først 2. hovedrevisorat og siden ombudsmanden lejlighed til at beskæftige sig med sagen. Siden da er ombudsmandens beretning kommet med udførligt referat af denne sag og med ombudsmandens stillingtagen dertil. Sagen har været drøftet i pressen og giver mig ikke anledning til yderligere bemærkninger.

Men i ombudsmandens beretning står omtalt endnu en sag vedrørende ydelse af goodwill ved overtagelse af bilruter. Efter generaldirektoratets egen fremstilling er der for overtagelsen af to ruter, Fredericia-Middelfart og Fredericia-Skærbæk, betalt 82 000 kr. for to ruteautomobiler, efter at et første bud, der lød på 55 000 kr. for begge vogne plus en goodwill på yderligere 10 000-15 000 kr., var blevet afslået. Det synes, som om man kun har haft til hensigt og som ønske at overtage den ene af ruterne, nemlig Fredericia-Middelfart, og generaldirektoratet meddeler, at det har været en god forretning for statsbanerne at overtage ruten. Det er sikkert også rigtigt, og interessen for sagen ligger naturligvis i denne som i den tidligere nævnte sag mest deri, at statsbanerne ad denne vej opnår en fordel fremfor private erhverv ved at have råd til at give disse store overpriser, der — hvad enten ordet goodwill ligefrem nævnes eller ej — naturligvis reelt er betaling for goodwill. Hvor store disse overpriser er, fremgår af, at den ene rutebil

snart efter solgtes for 1 250 kr., den anden ophuggedes, og noget af materialet anvendtes til reservedele.

Det er altså i virkeligheden praktisk talt hele summen, de ca. 80 000 kr., der har været betalt for goodwill. Det er da også direkte udtalt i generaldirektoratets fremstilling af sagen, at man var interesseret i at overtage ruten både af hensyn til det, den kunne afkaste, og for at forhindre, at ruten kom på andre hænder, idet der virkelig var en køber, der havde interesse for ruten, og som besad kapital dertil.

Jeg har ønsket at pege på denne sag som eksempel på ubillig konkurrence udøvet igennem den specielle vej at forhindre andre i at komme til, og jeg går ud fra, at denne handelsmåde fremover vil blive undgået efter den opmærksomhed, sager af denne art har vakt ikke blot ved disse sidste eksempler, men også igennem mange år ude omkring i landet, hvor man altid har vidst og tænkt, at statsbanerne for det første antoges at have en vis fortrinsstilling ved tildeling af koncessioner og for det andet var i stand til i givet fald at betale mest.

Jeg har med vilje valgt ordene „ubillig konkurrence“ i det foregående, selv om der vel nok kunne findes et lidt mere præcist udtryk, fordi jeg gerne derefter vil omtale ubillig konkurrence fra en helt anden side, på et helt andet område og med helt andre midler. Det drejer sig om den stadig tiltagende mængde af varer fra østen, de såkaldte Japanvarer og Hongkongvarer, der foreløbig særlig har vist sig på tekstilområdet. Importen af disse varer forøges i hastigt tempo, muliggjort som den er af overordentlig lave priser.

Skal vi i de kommende år bevare og udbygge dansk industri, er det indlysende, at dette må foregå i konkurrence med andre landes tilsvarende industri, og det er klart, at det, der ikke kan bestå, det, der ikke er i stand til at konkurrere, må tage konsekvensen deraf. Men samtidig med at fremvæksten må ske under konkurrence, må det være rimeligt, at denne konkurrence ikke er ubillig, men kan baseres på korrekt kalkulation og skarp, men fair prisdannelse. Det vil være umuligt at udbygge dansk industri over for den dumping, der her finder sted, og som ikke har sit udspring i